

Loučení - Rezek, Petr

Loučení, loučení,
co je to vlastně slůvko loučení,
když budu sám na pár dní,
proč říkáme loučení.

Kdo vepsal, mámo, ti do tváří
ty vrásky smíření,
proč oči, lásko, ti nezáří,
proč kouzlo cest a dalek
vždycky zmaří loučení.

Když jedu tam, kde to znám,
proč smutné je loučení,
la la la la..., smutné je loučení.

Sněhové pláň, domků pár
a lidé schoulení,
dopis, jenž dálkou už ztratil tvar,
jak náhlou závrať chladný žár
vrací ti loučení.

Vždyť já jsem živ jako dřív,
proč říkáš mi loučení,
la la la la..., proč říkáš loučení,
la la la la..., proč říkáš loučení.

S dopisy lásky pod hlavou
spí lidé vzdálení,
vracím se moudrý únavou,
už vím, proč mámy smutné jsou,
když přijde loučení,
už vím, proč lásce v slzách
říká se loučení.

La la la la..., říká se loučení,
la la la la..., říká se loučení,
loučení, loučení.

Ať navždy zmizí smutné loučení,
ať zítra už jen v písních
zpívá se loučení,
la la la la..., zpívá se loučení,
la la la la..., zpívá se loučení.